

ק"ז:

עין משפט
נר מצוה

א (מ"י פ"י מ'הל' שבת)
הל' ד' טושי' ח"מ פ"ו
פ"ג:
יד ב' מ"י פ"ה מ'הל'
מ'הל' ח"מ פ"ו
פ"ק פ"ט טושי' ח"מ פ"
נה פ"ה א' י"ו ר' טפ"י
פ"ו ב' מ"י ש' פ"ט ש'
טושי' ח"מ פ"ט:
פ"ו ד' מ"י פ"ה מ'הל'
ט'ט'הל' ח"מ פ"ו
ש' טושי' ח"מ פ"ק
פ"י:
י"ז ח"מ ש' טושי' ש'
טפ"י:
י"ח ו' מ"י ש' הל' ד'
טושי' ש' טפ"י:
ט'ט'הל' ח"מ פ"ו ח'ט'ט'
ש' טושי' ח"מ פ"י
ק'הל':
ב' ח"י פ"י מ'הל' ט"ו
מ'מ'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
פ"ק פ"ט טושי' ח"מ פ"
ח'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
מ"ט ו' מ"י פ"ה מ'הל'
ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
פ"ק פ"ט טושי' ח"מ פ"
ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'
ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'ט'

הגהות הב"ח

(א) גמר ר' יהודה אומר לא יתן (אמרו). תזמן ויניח על מומא: (ב) שם תלישם ששורשיהם. יניח תעיס שזה חסר דליכת ששורשיהם דלשיטתא אפיה אם העליה וזה מתקורה פסור הוהיל וזה נהנה דל"ל להעלות ול שבר היתה דזה לא נהנה חס חסר מ"ש הומו: יניח דף ר' ע"א: שם דקא משה רבנו נב"י:

בשלשה מקומות שנה לנו ר' יהודה חבירו שלא מפרתו. אש לומר שיהנה חידא דלע"ג דזה נהנה מיקטו חכמים שלא חייב דאין לו ליהנה ואיך דלמך רבי יהודה אל השבט ו"ל דלע"ג דגולן קונה בשניי הכא תקיט דלא ליקי כיון שאין ממכרין לגול ולקוט משום דאין לו ליהנות מממון חבירו שחבירו הביאו מן השוק וטעה בו דפרסיו קבועי" ואי"ל לפי מאי דס"ד השאל דעעמא משום דאקסר שיהנה מממון חבירו ולא משום דכל המשהה ידו על התחמורה שנה דלא קמי בשניי השוק שהכלים טרפו להביאו מן השוק מ"מ לא היה ליה לימכר ידו על התחמורה ואור"י דהמ"ל ויטעמך א"ג מן הדין לא קנאו בשניי כיון שאין ממכרין לקוט ומיהו מ"מ היה לו ליתן שכר כפי מה ששהנימו נצביעת שחור ורענן מקט שלא יהנה מממון חבירו ודלע"ג דהיינו נצביעת השחור שעה שלא מדעמו הלכך ידו על התחמורה וגם משליש שטרו נמי דלע"ג דלמכתא קיאל הכא כיון שאין זו ממנה ומיהו שאין נטמנה בלב שלם וקוט חכמים שלא יהנה מלוא הימנו:

אם השבח יתר על הציאה. יס"פ
 בירושלמי בפרק הגזול קמ"א
 (בב"ק ד' ק: ד"ה אס) :
לא דיה ואז דיה מאי. ל"י נראה לר"י
 פירוש הקונט" שפי' שבעה"ב
 רוצה לומר את הקרקע דבזה לא
 קמבעיא ליה דפשיטא דאין יכול
 למוכרו מהרי מושעד לזה לנשות
 עליה שם כשריהו ואין רוצה למוכרו
 הקרקע לעשות הבית ואין מוכר אלא
 בה שם לו יכולה הא נמי פשיטא
 שבעין ואז יכול למוכרה דלמה לא
 ימוכר בה שם לו זה אלא נראה לר"י
 דמ"י שרוצה בעה"ב לזרעה ובעל
 עליה אמר גם אני ארע שגם לי
 הקרקע מושעד עליה לא דלמה
 מצי א"ל האין אין לו כלום בקרקע
 אלא לענין העליה בלבד :

ובן בית חבד ב'ו' פי' בקוטרם
לחיי' באחין שחלקו כמו
פגומה דר' יהודה ויצק ולא צבור
ומשכיר וקצת קשה דמשמע דמדלפני
הבא ר' שמואל בגמרא דמחיי
צבור ומשכיר דומיא דהיא דלפני
לעיל ועוד אי' באחין שחלקו מוטל על
השמונה לבנות ולחלקי אחי' אצטריך
לאוקמי היא דלפני נפחת הענינה
צבור ומשכיר לוקמה באחין שחלקו
ואי' היא וכן אנפחת הענינה לעיל
קאי אחי' הפסוק ציניה ולא דמי :

ממי שכן נוחין להשצר: להרבות פ
את העליון לעלות ועוד שהנחין חוק
דמוסיף על כבודו מחמתו מעבד עליו
שעניים הם ובעל הקרקע רוצה להם
בחריות ב' בתרא (דף ג' ע"ב) כמה מ
וימים וגינה אחת על גבי שחקק את
הכד חה גינה ונפתח גגו של בית
משלם דמאי הוא ליה למיעבד אטוס

הבית והעליה פרק עשירי בבא מציעא

אסור לאדם שיחנה ממנו
שמן הדין היה נראה
זה לא חסר אפי' הכי
ממנו חזירו שלא מדעמו

גמ' אמר ר' יוחנן בשלשה מקומות שנה לנו רבי יהודה אסור לאדם שיהנה מממון חבירו חרדא הא דתנן איך מה היא דתנן ^אהנותן צמר לצבע לצבוע לו אדום וצבעו שחור שחור וצבעו אדום ר' מאיר אומר נותן לו דמי צמרו רבי יהודה אומר אם השבח יותר על ההוצאה נותן לו הציאה ואם ההוצאה יתירה על השבח נותן לו את השבח ואיך מאי היא דתנן ^באין שפרע מקצת חובו והשליש את שטרו ואמר לו אם אין אני נותן לך מכאן ועד שני פלוני תן לו שטרו הגיע זמן ולא נתן רבי יוסי אומר יתן רבי יהודה אומר ^גלא יתן ^דאמאי דלמא עד כאן לא קאמר רבי יהודה הכא אלא משום ^הדאיכא שחרוריתא אי נמי לצבוע לו אדום וצבעו שחור משום דקא ממשנה ^ווהתנן ^זכל המשנה ידו על התחתונה וימי שפרע מקצת חובו נמי הוי אסמכתא ושומעין ליה לר' יהודה דאמר ^חלא קני אמר רב אחא בר אדא משמיה דעולא יתחתון הבא לשנות בגויל שומעין לו בגויל אין שומעין לו בכפיסין שומעין לו בלבנים אין שומעין לו לסכך בארזים שומעין לו בשקמים אין שומעין לו למעט בחלונות שומעין לו לרבות בחלונות אין שומעין לו להגביה אין שומעין לו למעט שומעין לו יעליון שבא לשנות בגויל שומעין לו בגויל אין שומעין לו בכפיסין אין שומעין לו בלבנים שומעין לו בארזים אין שומעין לו בשקמה שומעין לו לרבות בחלונות שומעין לו למעט בחלונות אין שומעין לו להגביה אין שומעין לו למעט שומעין לו אין לו לזה ולא לזה מאי ^ט(תניא) אין לו לא לזה ולא אין לו לבעל עלייה בגמול שני חלקים והעליון שלישי ואחרים גומלם תחתון גומל בשלשה חלקים והעליון גומל רביע אמר רבה נקוט דרבי נתן בידך ^ידדיינא הוא ונחית לעומקא דדינא קא סבר בכמה מפסיד עלייה בבית תילתא הלכך איתיה תילתא: **מתני'** יוכן בית הבד שהוא בנוי בסלע וגיעה אחת על גביו ונפתח הרי בעל הגיעה יורד וזורע למטה ועד שיעשה לבית ברו כיפין ^{יא}הכותל וההאילן שנפלו לרשות הרבים והזיקו פטור מלשלם נתנו לו זמן לקון את האילן ולסתור את הכותל ונפלו בתוך הזמן פטור לאחר הזמן חייב ^{יב}מי שהיה כותל סמוך לגינת חבירו ונפל ואמר לו פנה אבניך ואמר לו הגיעך

נעו. ממעט חחק הכנין והעליין מעכב עליו: להנביא
הנבוא: עליון שכל לשונם וכו'. טעמא דכולהו שומעין
המחמון אינו חושש אם תפול החומה שמן המקרה ולת
הקרקע: מאי. אימא ליה לנבע העליה הקרקע או
די שפסו. ימי קומתה למחרת ליפול מחמת משא
בסלע תחתיה כגון כיפה והיה גימור למעלה וזית
ד שטח מקום וירעמו של העליון: כיפין. תרקוילין.
זוא: נעט וזמן. שדראו כ"ד שהיה טעם ואמר לו

מסורת הש"ס

(א) ב"ק לה. ק: קב. לעיל
עמ: ע"ו ו: (ב) ב"ב קסח.
מדרש ח: (ג) [לעיל עו.
וש"נ, (ד) [לעיל סו. וש"נ]
(ה) רש"י ת"ו בשם הרא"ש
אבל הר"ף גרס לה,
(ו) [ב"ק לטו. נג.], (ז) שם ו:
(ח) ס"ח חוקים, (ט) [זה לא
חסר כלל], י' [פירשתי
בשם ירושלמי כלל].

לְעֹזֵי רֵשׁ"י

ארקול"ט. קמרון. כיפה.

מוסף רש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones